

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

м. Бібрка, 5 грудня, 2019 рік | випуск №186 (263)

ЗАХОДИ З ВІДЗНАЧЕННЯ 125-РІЧЧЯ ЮЛІАНА ГОЛОВІНСЬКОГО

1 грудня виповнилося 125 років від дня народження сотника УГА команданта 6-ї бригади, співорганізатора УВО, бойового референта, крайового провідника ОУН Юліана Головінського. 29 листопада у Велико-Глибовицькому ЗЗСО І-ІІІ ст.ім.Ю.Головінського відбулися урочисті заходи з ушанування пам'яті українського Героя. У форматі міжшкільного фесту за участю шкіл Бібреччини проведено урочисту академію, міжшкільний патріотичний квест «Слідами Юліана Головінського», спортивно-патріотичні змагання «Ігри патріотів», презентацію книжки про Юліана Головінського Всеволода Іськіва, майстер-класи (бойовий гопак від Миколи Дендериса, виготовлення патріотичних оберегів), концерт, у якому взяли участь учні Бібрської міської ОТГ, різнопланові виставки «Сила творчості та сила традицій у їх поєднанні». На заході були присутні представники родини Юліана Головінського на чолі з Любомиром Головінським, доктор історичних наук Микола Литвин, народний депутат України Олег Синютка, Руслан Кошулинський, представники товариства

"Любачівщина" та Всеукраїнського об'єднання ветеранів, представники Бібрської міської ради, Бібрського відділу освіти, шкіл ОТГ та Будинку дитячої та юнацької творчості м. Бібрки. Щиро дякуємо гостям за участь у вшануванні мужності та героїзму сотника. Ми повинні плекати пам'ять про тих, хто віддав своє життя за нашу незалежну, вільну, суверенну Україну.

Оргкомітет заходу

ПРО УЧАСТЬ У ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ПРЕДСТАВНИЦЬКОМУ ЗАХОДІ

28-29 листопада 2019 року в Києві відбувся представницький захід «Партнерство між міськими та сільськими територіальними громадами як ефективний інструмент місцевого економічного розвитку: досягнення, виклики та перспективи», що реалізується Інститутом громадянського суспільства за підтримки Програми «U-LEAD з Європою», в якому взяли участь Бібрський міський голова Роман Гринус та староста Свірзького старостинського округу Іван Серняк. На заході були присутні представники міських та сільських територіаль-

них громад із 24 партнерств, які охоплюють понад 80 територіальних громад із 12 регіонів України, представники Міністерства розвитку громад та територій України, Народні депутати України, представники Офісу Президента України, а також низки міжнародних партнерів, директорів обласних центрів розвитку місцевого самоврядування, численних неурядових та громадських організацій.

На заході громади-учасники проекту, що підписали Меморандуми про партнерство в рамках

ініціативи «Партнерство міських та сільських громад як інструмент місцевого економічного розвитку» презентували спільні проекти – результати своєї спільної піврічної роботи

ФОТОФАКТ

Два позашляховики швидкої допомоги передано в Романівській і Свірзькій старостинській округи на сільські амбулаторії.

в рамках партнерств, поділились досвідом співпраці між сільськими та міськими територіями тощо. Нагадуємо, що результатом підписання Меморандуму між Давидівською сільською та Бібрською міською об'єднаними територіальними громадами стала реалізація спільного проекту «Галицька ягода», який передбачає вироблення, переробку та реалізацію сільськогосподарської продукції за участю піврічної роботи двох громад.

Керуючий справами (секретар) виконавчого комітету Бібрської міської ради Світлана Охримович

ЮЛІАН ГОЛОВІНСЬКИЙ – БІБРСЬКИЙ СЛІД

Жити—значить боротися (Сенека)

1 грудня ц.р. минає 125 років із дня народження одного з визначних борців за незалежну Українську державу у 1918-1930 рр. Маємо на увазі Юліана Головінського, людину, яка, пройшовши фронти Першої світової в однострої австрійського старшини, без жодних вагань вступив у листопаді 1918 року у збройну боротьбу за право бездержавного українського народу мати свою твердиню, державу, бо народ без держави не може бути таким: його лихі сусіди обскубують не тільки територіально, але й духовно, вириваючи з національного тіла кращі інтелектуальні сили, таланти в різних галузях науки, культури, військової справи.

Багатівкове бездержавне існування українського народу, на щастя, не погубило тяжіння до боротьби за власну державу. У вирі життєвих колізій час до часу визрівала провідна верства (за Д. Донцовим) нації, яка і готувала «гісто для випічки» національно-свідомої маси, що усвідомлює потребу і неминучість боротьби за свою національну хату, у якій, за Т. Шевченком, «своя правда, і сила і воля».

В цьому ключі висловлювався і творець міжвоєнної (1918-1939) Чехословацької держави, перший її президент Т. Масарик. Він писав: «Кожен нарід мусить змагатися за самостійність. Нарід, який не хоче бути самостійним, не є народом». Імперативно і справедливо. Без боротьби ще ніхто не здобував свободи.

Як тільки стало очевидним, що наприкінці Першої світової появилася можливість розпочати герць за незалежність, боротьба розпочалася. Ця порівняно невелика верства свідомих патріотів, до яких належав і Ю. Головінський, включилася у боротьбу за незалежну Україну. Сили були нерівні. Росія своєю ненавистю до «мазепинців» і мазепин-

ства (і червона, і біла), Польща з її амбіціями «від моря до моря», стара Європа, яка не розуміла можливої майбутньої світової геополітики, не бачили на політичній мапі незалежної України. В цьому сенсі Українська справа була приречена. Мілітарна боротьба була програна, торжествувала людиновеписний більшовизм, а пізніше і нацизм. Що з цього вийшло, усім відомо.

Честь і слава тим представникам української провідної верстви, яка після поразки мілітарних визвольних змагань не склала руки, а продовжила боротьбу іншими засобами. Уже 1920 року старшини УГА і УНР творять Українську військову організацію – УВО (у 2020 – 100 років). Поряд із Є. Коновальцем бачимо Ю. Головінського. Ступивши на шлях боротьби за самостійну державу, він до останнього подиху, який відібрала у нього куля підступного польського поліціанта 30 вересня 1930 р. по дорозі з Бібрки до

В.Глібович, змагав за українську ідею.

3 лютого 1919 року Ю. Головінський командував VI Равською бригадою УГА, з нею вступив до Києва, з нею відступав в силу обставин, що склалися, пережив «трикутник (чотирикутник) смерті», з нею закінчив мілітарний тан. Будучи одним із співзасновників УВО, він створив спеціальні мобільні загони – «летючі бригади» (на думку В.Іськів, історика і громадського діяча, це був перший український спецназ). Як бойовий референт він провів ряд блискучих операцій – «ексів» по вилученню коштів від окупаційної польської влади для потреб Організації. У 1924 -1926 рр., займаючи пост Крайового команданта УВО, Ю.Головінський зміцнив організаційні ряди молодими кадрами. Був вимогливим але справедливим до підлеглих, добрим конспіратором. Заарештований польською поліцією у жовтні 1926 року через донос провокатора з рядів організації, він у слідчих тюрмах вівся достойно і був зразком для інших арештованих. Польська судова влада не змогла доказати вини заарештованого Ю.Головінського, змушена була у червні 1928 року випустити на волю, чим признала свою неспроможність перемогти у судовому герці підпільника Ю.Головінського. Вийшовши на волю, він конспірується: відкриває у Чесанові разом із швагром транспортне підприємство сполученням Чесанів-Львів. Це дає йому можливість легально відвідувати Львів, підтримувати конспіративні контакти з організацією. У лютому 1929 року з метою підсилити політичну складову боротьби за українську ідею, утворюється Організація Українських Націоналістів – ОУН.

(Продовження у наступному числі газети)

Т.Шах Член УВАН (Канада)

ФОТОФАКТ

Завдяки участі в обласному конкурсі мікропроектів місцевого розвитку протягом 2019 року вдалося завершити реалізацію двох проектів: "Капітальний ремонт глядацьких трибун на міському стадіоні по вул. Леся Курбаса" та завершити будівництво роздягалки (продовжено муніципальний мікропроект). ФК "ЗАХІД" та ДФШ "ЛІДЕР" хоче виразити свою вдячність міській владі та всім людям, хто був долучений до цих проектів, за підтримку та допомогу в розвитку спортивної інфраструктури міста.

МИ МАЄМО ЧИМ ВАС ЗДИВУВАТИ

Редакція газети «Бібрські вісті» оголошує конкурс «Ми маємо чим вас здивувати». Це конкурс на найкращу промоцію (представлення) свого населеного пункту (у межах Бібрської ОТГ) Обсяг тексту— не більше 1 друкованої сторінки А4 (розмір шрифту—10). Кожен учасник конкурсу ки-

дає виклик іншому населеному пункту громади (на власний вибір). Текст буде опубліковано в газеті та у групі «[Бібреччина-Bibrechchyna \(Бібрська ОТГ\)](#)». Переможців буде визначено за результатами онлайн-голосування. Трьох переможців буде нагороджено призами.

Термін подання тексту—до вівторка (21,00) щотижня.

Тексти надсилати на адресу: bibrskivisti@gmail.com

ПІДГОРОДИЩЕ – СЕЛО ПІД ГОРОЮ

Історія – це живий зв'язок між тим, що було, що є і що буде. Наша історія – це велика книга, яка бере початок з глибокої давнини. З давніх часів історики, археологи та краєзнавці цікавилися Підгородищем – одним із найдавніших сіл Бібреччини, яке притулилося біля північно-західного підніжжя найвищої гори Опілля – Камули. З-під гори Городище витікає бурхлива річка з іскристою джерельною водою, а шум столітніх дерев і могутні скелі розповідають про історію села.

Назва села Підгородище – колись Підгороддя – походить від його розташування «під городом». Народні перекази свідчать, що із княжою Звенигорода був прокладений підземний перехід, який вів до Підгородиського городища, де в той час воїни стежили за ворожими підступами. В теперішні часи проводяться розкопки, унаслідок яких було знайдено багато старовинних речей. У свій час Підгородиське городище оглянув історик Михайло Грушевський, зацікавився польський дослідник Богдан Януш, дослідник Роман Могитич.

Біля села на високому пагорбі Памбурок був розташований монастир святого Онуфрія, який, за припущенням дослідників, побудований ще у княжий період, після 1241 року. Зараз там, де був монастир, стоїть пам'ятний хрест. Згідно з розповідями старожилів села, існував переказ про ще один монастир у селі, який належав сестрам василіанкам.

Під горою Городище, на високому пагорбі, з якого видно навколишні

села, стоїть мурований храм Воздвиження Чесного Хреста. Храм збудований у 1907 році у модернізованому візантійському стилі. У травні 1910 року церкву посвятив Митрополит Андрей Шептицький і тим самим поблагословив село і його жителів.

Біля церкви стоїть старовинна дерев'яна дзвіниця, дзвони якої, як і сотні літ тому, скликають люд на молитву. У теперішні часи побудовано каплицю Непорочного Зачаття, яка розташована у центрі села.

У селі є декілька пам'ятних хрестів. Кам'яний Хрест Свободи, розташований коло могили Січових Стрільців, є символом скасування панщини у 1848 році.

Чавунний Хрест тверезості встановлений біля Народного дому. Як свідчить історія, у 1874 році у селі Підгородище було засновано Братство Тверезості. З нагоди цього у львівського купця Миколи Димета за 30 золотих придбали чавунний Хрест Тверезості. Нижня частина хреста зроблена з каменю, а верхня є чавунною. На хресті є напис: «Пам'ятник Братства Тверезості,

завезеного от Пія Папи IX. 1874 р.».

При в'їзді в село із західної сторони стоїть хрест, встановлений у 1837 році на пам'ять про епідемію холери.

У 1882 році заснована перша сільська читальня з книжковим фондом рідною мовою. При читальні діяла крамниця і позичкова каса.

У 1897 році засновано читальню Товариства «Просвіта». Перший голова – о. Яків Сінгалевиц. У 1901 році громада села розпочала будівництво приміщення для читальні, яке було закінчене у 1904 році. Читальня завжди була і є осередком культури, дотриманням звичаїв і традицій.

У 1927 році завершено будівництво двоповерхової будівлі Підгородиської чотирикласної школи. На теперішній час в цьому будинку розташована початкова школа і бібліотека.

Ще багато можна розказати про старе село Підгороддя, тепер Підгородище, але історія вічна і вона продовжується...

Естафету передаємо в село Романів.

Директор НД Любов Панчиняк.

ФОТОФАКТ

У м.Бібрці триває II Регіональний фестиваль-конкурс юних музикантів "Інструментальний вернісаж"

У конкурсі беруть участь вихованці близько 20 музичних шкіл (понад 170 учасників)

ЗУСТРІЧ З ПРЕКРАСНИМ

Продовження. Початок у попередньому числі газети

Кава появилась у Львові завдяки Юрієві Кульчицькому, який за хоробрість у битві під Віднем 1673 отримав у нагороду трофейну каву з турецького табору.

Поета турбує екологія міста, бо в часи нічних трамваїв на вулицях красувалися «тополі довготінні, а гарячковий двадцятий вік «зрубав зелену їхню тінь під корінь».

І зрине острах думкою без слів:

Таке вже нині діється на світі...

Аби лиш Львів, кам'янокрилий Львів

Замріявшись, не упіймався у сіті...

Глинянським шляхом здавна йшли купецькі валки до Молдавії, Волощини, Туреччини.

Біжить Личаківська, моторами гуде, -

Колись у світі йшла, Глинянська, поступово:

Вчувається ще й нині: «Караван іде!»

І караван-баша прощається зі Львовом...

Камінь придавлює зелений світ природи, але вона виринає з-під нього і проявляється у назвах вулиць:

Зелена, Пасічна, Малинова, Льняна, Джерельна, Піша, Квітова, Кленова...

Що більше каменю (така-то дивина!..),

То більше писане на ньому важить слово.

У 1672 році під час облоги Львова П. Дорошенком і його союзниками – турками і татарами - на стіні Катедри прикріплено ядро на пам'ять (про **memoria**):

Ядро (це вже історія), що в леті було мить,

На храмі – про **memoria** –

Століттями висить.

Воістину: спимо ходячі. Скільки – то речей

Ми не завважуємо, живучи у Львові!..

На диво в сірім камені не зводимо очей –

Дивує сіре нас – реклами кольорові...

Цими рядками поет закликає нас до емоційного, вдумливого сприйняття світу. Його турбує майбутнє. А для цього треба частіше озиратися у минуле, не забувати тих, хто передував нам.

І завершує своє поетичне диво «Наодинці зі Львовом» А.Содомора, звичайно, як годиться вірному синові, звернення до отчого дому:

В самій же далі губиться далінь

(Птахи давно вже потягнулися у вирій).

Там далі вже не обрій – світла тінь.

Там далі мріють села, там – і Вирів.

Високу оцінку книзі «Наодинці зі Львовом» дав учений історик Ярослав Дашкевич: «Такої збірки поетичних рефлексій про Львів у літературі ще не було: А. Содомора перебрал з рук Бориса Тена золоту нитку вічності.

Ми пишаємося творчістю А. Содомори, вважаємо його своїм земляком, бо в нашому містечку живе його рідна сестра Юстина Біскуп, яка довгий час навчала наших дітей музичного мистецтва.

Материним шляхом пішли і діти – всі пов'язали свої професії з музикою, бо у сім'ї Содоморів у пошані були Пісня і Слово.

Хай щастить їм у творчості. Хай їхня муза не згасне. Вдячні організаторам заходу, особливо Іванові Щуркові за турботу про присутніх, за те, що зігрівав нас своєю увагою.

Сидоренко Марія Іванівна

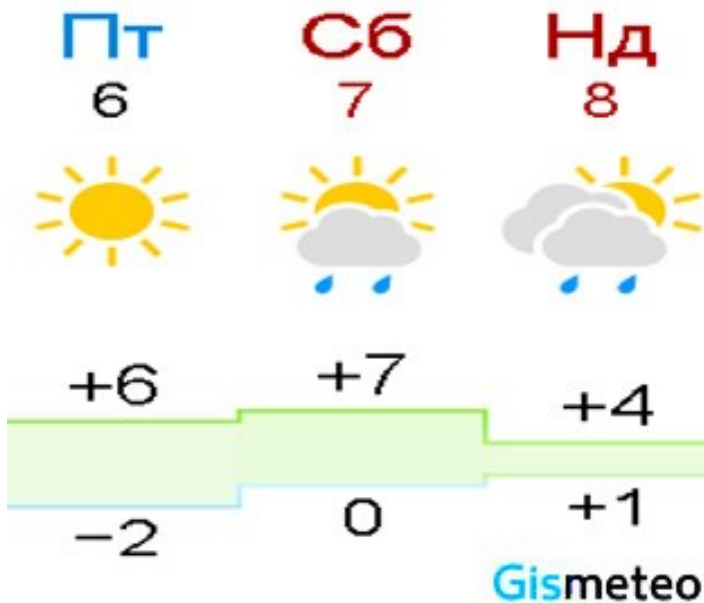
ПОДЯКА

Щира і сердечна подяка міському голові Роману Ярославовичу Гринусу і всім працівникам Бібрської міської ради, які сприяли виділенню матеріальної допомоги на операцію і ліки для мого онука. Низький вам всім уклін!

З повагою, Сорокін Євген

8 грудня (неділя) о 17:00 годині у Народному домі м.Бібрки концертна програма легенди української естради ПАВЛА ДВОРСЬКОГО. Разом зі своїми синами Павлом та В'ячеславом вони представлять нову програму, куди увійдуть як всім відомі хіти (... "Стожари", "Смерекова хата"...), так і нові пісні Павла Дворського. Квитки можна придбати у НД. Вартість - 80 грн., 100 грн., 120 грн.

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

ДО УВАГИ ВІРЯН

Розклад служінь у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 6.12

- 06:30 Сповідь (обітниця першої п'ятниці)

- 07:00 Свята Літургія

- 18:00 Молебень до Ісуса Христа

Субота, 7.12

- 08:00 Свята Літургія за упокій

- 15:00 Підготовка дітей до першого причастя

- 18:00 Вечірня

Неділя, 8.12

- 09:00; 11:00 Свята Літургія

* У неділю буде збиратися третя таця на операцію онкохворого чоловіка

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:

Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання

Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>